

Izraelci přešli Božím zásahem a s jeho pomocí Rudé (Rákosové) moře z Egypta na Sínajský poloostrov a nyní – jak jsme četli – se vydávají pouští do země svých předků Abrahama, Izáka, Jákoba, Josefa... – do země zaslíbené, Bohem jim slíbené. A začínají první těžkosti.... Žízeň, hlad. Co budeme pít? Co budeme jíst? Odvěké hlavní starosti člověka. Před nedávnem – před třemi dny zažili neuvěřitelný zázrak přejití Rudého moře a radostným jásotem, zpěvem a tancem děkovali a chválili Hospodina, a nyní už jsou zase nespokojení, otrávení a reptající. Jak rychle se nálady u nás lidí střídají! Jak rychle zapomeneme na mnohá dobrodíní od Boha a zase se nám něco nelíbí, brzy jsme nespokojení a naštvaní! Ještě že Izraelci měli velkého přímluvce Mojžíše, který se stále modlil a prosil Boha o pomoc. (Také my máme Přímluvce – samotného Ježíše!) A Bůh znovu a znovu zasahuje, znovu a znovu pomáhá. Radí Mojžíšovi hodit do vody (zřejmě do studny v oáze Mara) zvláštní dřevinu, která pohlcuje hořkost vody. Není to vymyšlená pohádka, taková dřevina skutečně existuje. Stejně jako mana, kterou dosud znají kočovníci na Sínajském poloostrově. Je to výpotek (míza) stromu tamaryšku (*Tamarix manifera*), když hmyz (puklice aj.) strom naruší. Ta míza přes noc za chladu tuhne, odpadá a je odnášena větrem. Sbírá se pozdě večer nebo časně ráno. Jsou to drobná bílá či nažloutlá zrníčka sladké chuti, proto dodávala Izraelcům sílu a energii k dalšímu putování. Samozřejmě potřebovali také bílkoviny – proto maso, křepelky. Jsou to tažní ptáci; po dlouhém letu bývají křepelky tak vyčerpané, že usedají na poušti k odpočinku nebo letí nízko nad zemí, takže se dají chytit do rukou. Lidé si pak maso opékali nad ohněm.

Ve SZ je zaznamenán ještě jeden z mnoha zážitků a zkušeností Izraelců během putování pouští – pramen vody, který vytryskl ze skály, když do ní na Boží pokyn Mojžíš udeřil holí (čti Ex 17,1 – 7). Zase nás může napadnout přirozené, přírodní vysvětlení – Hospodin ukázal Mojžíšovi, kde je podzemní pramen vody. Ale zvěst pisatelů Bible je jiná – je to svědectví víry o Boží pomoci. Jsou to především Boží zásahy ve prospěch jeho lidu. Nevěřící lidé řeknou: náhoda, štěstí, schopnost a šikovnost Mojžíše a Árona. Autoři Bible však vyprávějí a dosvědčují Hospodinovy vysvoboditelské činy! A současně my křesťané spatřujeme v prameni vody života a v zachraňující maně (chlebu) obrazy Boží lásky a příklonu k člověku – k nám lidem; lásky, která se v plnosti zjevila – dala poznat v Pánu Ježíši Kristu. Ať je pro nás Kristus posilujícím pokrmem a pramenem čisté vody, vyvěrajícím k životu věčnému! Amen.

/Jindřiška Buttová, Krč 16. 8. 2020/